

KOMBIETESTUINING GEDRACHT IN
UITVOERING VAN DE WET VAN
VRIJGESTELD VAN GRIJPSRECHT

8391
L

Repertoriumnummer 2019 / 3118
Datum van uitspraak 14 juni 2019
Rolnummer 18/1587/A
Pro deo nummer

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren, sectie burgerlijk

Eindvonniss 1ste kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

INZAKE

[REDACTED], geboren te Torre del Greco (Italië) **[REDACTED]**, wonende te 3600 Genk, **[REDACTED]**

- appellant-

Ter zitting vertegenwoordigd door mr. P. Panis, advocaat te 3600 Genk, Weg naar As 21/23.

TEGEN

VERBEECK Erik Johan Marie, geboren te Hofstade op 15.02.1944,

VAN DER SANDE Adriana, geboren te Berkel-Encot (Nederland) op 29.08.1952, beiden wonende te 3202 Rillaar, Tieltseweg 272

- geïntimeerden-

Ter zitting in persoon verschenen.

Gelet op :

- het vonnis d.d. 25.09.2018 van het vrederecht kanton Genk;
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van de rechtbank eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren op 15.10.2018;
- de beschikking d.d. 12.11.2018 houdende de vaststelling van conclusietermijnen en de pleitdatum cfr. art. 747 § 2 Ger.W.;
- de besluiten en de stukken van partijen.

Partijen werden in hun middelen gehoord op de zitting van 17 mei 2019, waar Nederlands werd gesproken.

RETROACTEN

Op 16.01.2018 werd door huidige verweerders in hoger beroep op het Vrederecht te Genk een verzoekschrift neergelegd ertoe strekkende :

- *"aan elk van de verzoekers een morele, niet-materiële schadevergoeding toe te kennen van 1.250 € vanwege de voortdurende pesterijen en belagingen door ondermeer, en vooral, [REDACTED], [REDACTED] tijdens hun verblijf aan de Winterslagstraat 126/2 te 3600 Genk, dit met de mogelijkheid om het bedrag in de loop van het geding zowel in min als in plus aan te passen. De pestrijen ware er immers de oorzaak van dat beide verzoekers, denklijk vanwege de stress door de constante bedreigingen, in die periode sterk vermagerden. 1° verzoeker vermagerde 5 kg en 2de verzoekster zelfs 10 kg, 2de verzoekster is daarenboven hartpatiënte en invalide en heeft tot op heden nog steeds last van de gevolgen van de pesterijen wat*

zich vertaalt in gespannenheid, nervositeit en slapeloosheid. Zie bijgevoegd doktersattest. – stuk 9-.

- *[REDACTED] te veroordelen tot betaling aan verzoekers van 55,00 € voor de nutteloze verplaatsing van 22 september naar Genk -110 km à 0,50€/km-.*
- *[REDACTED] te veroordelen tot vergoeding van de verloren tijd van verzoekers 2 x 3u. à 40,-€/uur totaal 6 x 40,-€ = 240,-€.*
- *Gedaagde te veroordelen tot de kosten van huidig geding.*
- *Het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande alle verhoor en zonder borgstelling."*

Bij tussenvonnis d.d. 12.06.2018 werd door de Vrederechter van het kanton Genk uitspraak gedaan als volgt :

" Verklaart de vordering ontvankelijk.

Houdt de uitspraak over de gegrondheid van de vordering van eisers tot vergoeding van hun morele schade aan in afwachting van de voormelde interventierapporten van de politie van de zone CARMA.

Stelt de zaak hiertoe in voortzetting ter zitting op dinsdag 11 september 2018 om 10:00 uur.

Verklaart de vordering van eisers tot vergoeding van de schade veroorzaakt door het verstek van verweerder op de verzoeningszitting van de vrederechter van het kanton Genk op vrijdag 22 september 2017 ongegrond.

Houdt de uitspraak over de kosten van dit geding aan. "

Bij eindvonnis d.d. 25.09.2018 oordeelde de Vrederechter van het kanton Genk als volgt :

" In aansluiting aan het tussenvonnis van 12 juni 2018.

Verklaart de resterende vordering deels gegrond.

Veroordeelt verweerder om aan ieder van beide eisers een morele schadevergoeding te betalen van € 500,00 (vijfhonderd euro), te vermeerderen met de gerechtelijke intrest vanaf 16 januari 2018.

Veroordeelt verweerder om aan eisers de kosten van dit geding te betalen..."

STANDPUNTEN VAN DE PARTIJEN

Het hoger beroep van eiser in hoger beroep strekt ertoe het bestreden vonnis te vernietigen en opnieuw rechtdoende de oorspronkelijke vordering van verweerders in hoger beroep ongegrond te verklaren en verweerders in hoger beroep te veroordelen tot de kosten van beide aanleggen.

Eiser in hoger beroep is van oordeel dat de feitelijkheden lastens hem, zoals door verweerders in hoger beroep aangebracht, niet genoegzaam bewezen zijn in feite en in rechte.

Verder is eiser in hoger beroep van oordeel :

- dat de door verweerders in hoger beroep bijgebrachte foto's geen bewijs leveren van enig strafbaar of pesterig gedrag;
- dat de door verweerders in hoger beroep bijgebrachte videobeelden gemaakt zijn met miskenning van de privacywetgeving;
- dat de strafklachten die verweerders in hoger beroep lastens eiser in hoger beroep instelden zonder gevolg werden gerangschikt;
- dat de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren, een gelijklopende vordering van verweerders in hoger beroep tegen de broer en neef van eiser in hoger beroep heeft afgewezen;
- dat de door verweerders in hoger beroep beweerde feiten, zoals opgenomen in een eigenhandig opgestelde lijst, geenszins bewezen zijn;
- de door verweerders in hoger beroep bijgebrachte geluidsfragmenten evenmin enig bewijs leveren van de beweerde feiten lastens eiser in hoger beroep.

Bij besluiten, neergelegd ter griffie op 06.12.2018, stellen verweerders in hoger beroep incidenteel beroep in en vorderen zij, naast de afwijzing van het hoger beroep en de bevestiging van het vonnis van de eerste rechter, voortsnog de toekenning van hun initiële vordering wat betreft de morele schadevergoeding ad 1.250,00 € aan elk van hen.

Meer bepaald zijn verweerders in hoger beroep van oordeel dat :

- hun bewijsmateriaal, waaronder het foto- en beeldmateriaal, niet als louter eenzijdig kan beschouwd worden en overduidelijk het bewijs leveren van de door eiser in hoger beroep verrichte stalking, terrorisering, bedreigingen en pesterijen;
- de door hen opgemaakte lijst van het aantal nutteloze aanwezigheden en bezigheden van eiser in hoger beroep in de gemeenschappelijke tuin horend bij de illegaal opgetrokken studio die zij huurden van de broer van eiser in hoger beroep;
- alle beelden en/of geluidsopnamen die zij maakten werden opgenomen in hun privé-vertrekken waar zij de vrijheid hadden om, teneinde bewijsmateriaal te verzamelen, camera's en/of voice recorders te plaatsen zoveel ze zelf wilden;
- de zaak die werd beslecht voor de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren, waarnaar eiser in hoger beroep verwijst, en waarin de broer en de neef van eiser in hoger beroep betrokken waren, hoegenaamd niets te maken heeft met onderhavige problematiek en betrekking had op een huurgeschil;
- dat eiser in hoger beroep er niet in slaagt te weerleggen dat hij op laakbare wijze bepaalde provocerende feiten heeft gepleegd waaronder het plassen tegen het voertuig van verweerders in hoger beroep.

STANDPUNT VAN DE RECHTBANK IN HOGER BEROEP

Zowel het hoofdberoep als het incidenteel zijn beide ontvankelijk.

De rechtbank is van oordeel op basis van de besluiten van partijen en de neergelegde stukken dat moeilijk kan worden ontkend dat eiser in hoger beroep bewust een zeer provocerende en storende houding heeft aangenomen ten aanzien van verweerders in hoger beroep in de periode dat zij de studio betrokken te 3600 Genk, Winterslagstraat 126. Het kan in het geheel niet worden ontkend dat eiser in hoger beroep zich in die periode op verschillende tijdstippen alleszins in de onmiddellijke buurt van de studio heeft opgehouden zonder dat daar enige noodzaak toe was. De door verweerders in hoger beroep neergelegde videobeelden, zoals deze geregistreerd zijn op de neergelegde USB-stick, bewijzen het voorgaande.

Terecht verwijst de eerste rechter naar de door verweerders in hoger beroep bijgebrachte foto's die zouden dateren van 8 augustus 2017 en waarop duidelijk zichtbaar is dat eiser in hoger beroep tegen de auto van verweerders in hoger beroep plast en daarbij zijn penis toont. Eiser in hoger beroep ontkent overigens niet dat het zijn beeltenis is die voorkomt op de door verweerders in hoger beroep bijgebrachte foto's en filmmateriaal.

Terecht heeft de eerste rechter geoordeeld dat de door eiser in hoger beroep gestelde handelingen dienen te worden aanzien als pesterijen, schending van de privacy en openbare zedenschennis opzichts verweerders in hoger beroep, waardoor ook aan deze laatsten schade werd berokkend. Dat de provocerende houding van eiser in hoger beroep door het herhaald karakter ervan in ernstige mate de levenskwaliteit van verweerders in hoger beroep ernstig heeft geschaad mag in alle redelijkheid worden aangenomen.

De eerste rechter heeft de door verweerders in hoger beroep geleden schade terecht begroot op € 500,00 per persoon.

Het hoofdberoep en het incidenteel beroep zijn beide ongegrond.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN

De rechtbank, zetelend in graad van beroep, en rechtdoende op tegenspraak;

Verklaart het hoger beroep van eiser en het incidenteel beroep van verweerders in hoger beroep beide ontvankelijk doch beide ongegrond.

Bevestigt het eerste vonnis in al zijn schikkingen.

Veroordeelt eiser in hoger beroep tot de kosten van het hoger beroep, begroot in hoofde van verweerders in hoger beroep op € 750,00 rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting in het gerechtsgebouw te Tongeren op 14 juni 2019.

Aanwezig:

T. HEEREN, rechter, bijgestaan door B. CRIJNS, griffier.

B. CRIJNS

T. HEEREN